

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Budżetowa

2011/2157(INI)

8.11.2011

OPINIA

Komisji Budżetowej

dla Komisji Spraw Zagranicznych

w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa
(2011/2157(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Göran Färm

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Budżetowa zwraca się do Komisji Spraw Zagranicznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. jest zdania, że konstruktywna długoterminowa polityka sąsiedztwa ma kluczowe znaczenie dla krajów partnerskich w zakresie wspierania postępu na drodze do pokoju, demokracji, stabilności i dobrobytu, ale jest ona również ważna dla Unii Europejskiej ze strategicznego punktu widzenia, biorąc pod uwagę znaczenie krajów partnerskich na Wschodzie i na Południu dla naszego wspólnego bezpieczeństwa, środowiska i rozwoju gospodarczego;
2. podkreśla, że w wyniku przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa musi powstać dobrze skonstruowany, długoterminowy i perspektywiczny europejski instrument sąsiedztwa, pozwalający uniknąć nadmiernych wahań przepływu środków w napiętym i ograniczonym budżecie oraz potencjalnego zazębiania się z istniejącymi już instrumentami; ubolewa w związku z tym nad wnioskiem Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 20 czerwca 2011 r., że „decyzja o znacznie większym wsparciu finansowym zostanie podjęta bez uszczerbku szczególnie dla WRF”;
3. w świetle tzw. arabskiej wiosny oraz regresu demokracji w niektórych krajach Partnerstwa Wschodniego wzywa do dokonania specjalnej, samokrytycznej oceny instrumentów finansowych wykorzystywanych w przeszłości w ramach Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa pod względem ich funkcjonowania w dziedzinie demokracji, praw człowieka, sprawowania rządów, zwalczania korupcji, rozwoju instytucjonalnego oraz wspierania społeczeństwa obywatelskiego; jest zdania, że UE musi przyjąć nowocześniejsze podejście umożliwiające ściślejszą współpracę na rzecz zapobiegania konfliktom;
4. uważa, że przegląd europejskiego instrumentu sąsiedztwa musi być spójny z aktualną oceną międzyinstytucjonalnych ram finansowych na lata 2007-2013 i negocjacjami w sprawie okresu po 2013 r. oraz prowadzony w ich kontekście, aby nie podejmować ponownie negocjacji na temat finansowania polityki sąsiedztwa w latach 2012 i 2013;
5. uważa, że pomoc finansowa w ramach polityki sąsiedztwa musi również uwzględniać kwestie imigracji i azylu oraz że powinna ona wspierać działania na rzecz ograniczania zjawiska drenażu mózgów, promować kampanie informacyjne na temat możliwości legalnej migracji, oferować wsparcie strukturalne w zakresie przyjmowania osób ubiegających się o azyl i uchodźców, wspierać szkolenia urzędników państw trzecich w dziedzinie azylu i praw człowieka oraz ułatwiać reintegrację osób powracających; twierdzi, że nowy europejski instrument sąsiedztwa nie może zaniedbać tej kwestii i musi on zapewniać możliwość udzielenia szybkiego wsparcia oraz spójnego funkcjonowania z innymi instrumentami finansowymi na rzecz uchodźców, takimi jak Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców, Europejski Fundusz Powrotu Imigrantów oraz Fundusz Granic Zewnętrznych;
6. jest zgodny co do konieczności poprawy wzajemnego oddziaływania pomiędzy europejskim instrumentem sąsiedztwa a innymi instrumentami, takimi jak EBI i EBOR,

aby zmaksymalizować unijną wartość dodaną, uniknąć powielania działań i zasobów oraz zoptymalizować skutki pomocy; jest w związku z tym przekonany, że należy rozważyć stworzenie kompleksowych ram dla tego oddziaływania;

7. jest głęboko przekonany, że należy również dokonać analizy pomocy finansowej na rzecz Autonomii Palestyńskiej i UNRWA w kontekście omawianego przeglądu oraz uwzględnić ją w długofalowym planowaniu jako nieodłączną część polityki sąsiedztwa; nie przyjmuje argumentu, że brak stabilności politycznej w regionie, a także specyfika procesu pokojowego pozwalają jedynie na prowizoryczne planowanie oraz nasilanie pomocy w pojedynczych przypadkach;
8. jest zdania, że ważne jest utrzymanie rozsądnego poziomu równowagi pomiędzy Wschodem a Południem, szczególnie ponieważ kraje ościenne ze Wschodu są w trakcie wdrażania odnośnych programów i reform w ramach Partnerstwa Wschodniego oraz mają perspektywę przystąpienia do UE; jest jednak przekonany, że równowagi tej nie da się uznać za trwałą; w pełni popiera zasadę elastycznej pomocy finansowej, zróżnicowanej i uzależnionej od osiągniętych wyników, opartej na realnych potrzebach, możliwościach jej wykorzystania oraz osiągniętych celach;
9. podkreśla kluczową rolę europejskiego instrumentu sąsiedztwa we wspieraniu strategii makroregionalnych UE, takich jak strategia UE dla regionu Morza Bałtyckiego i strategia UE na rzecz regionu Dunaju, poprzez zapewnienie finansowania zewnętrznego wymiaru tych strategii, a przede wszystkim działań, w które zaangażowane są kraje sąsiedzkie;
10. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do ożywienia uczestnictwa krajów ościennych w pracach niektórych agencji UE oraz w realizacji programów UE otwartych dla krajów trzecich; wzywa Komisję do przedstawienia przejrzystego i wyczerpującego wykazu odnośnych agencji i programów, w których mogłyby wziąć udział kraje sąsiedzkie, a także do przedstawienia propozycji formy, wkładu finansowego i sposobu takiego zróżnicowanego uczestnictwa;
11. nalega na konieczność wyraźnego zdefiniowania priorytetów i celów, aby uniknąć nadmiernego rozproszenia pomocy, polegającego na przyznawaniu niskich kwot wielu beneficjentom, co skutkuje bardzo miernymi wynikami; jest zdania, że takie samodzielne ograniczanie liczby priorytetów to podstawowe narzędzie zarówno pod względem warunkowości, jak i wzmożonego nadzoru pomocy; potwierdza zatem, że kraje sąsiadujące i instytucje UE muszą być przygotowane pod względem politycznym i prawnym na ponowne rozważenie w trybie pilnym decyzji o udzieleniu pomocy finansowej, jeżeli nie zostały spełnione narzucone warunki;
12. zwraca uwagę, że ponowne wykorzystanie środków powracających do EBI stanowi prawie 20% ogólnej puli środków na przegląd; ponownie wzywa Radę do szybkiego przyjęcia wniosku ustawodawczego dotyczącego zmiany rozporządzenia w sprawie ENPI, aby umożliwić ponowne wykorzystanie tych środków; zwraca uwagę, że nie zaproponowano żadnego rozwiązania alternatywnego w stosunku do planowanej kwoty 44 mln EUR, gdyby Rada po trzech latach nadal nie mogła osiągnąć większości głosów w tej kwestii; uważa, że pula środków w wysokości 1,24 mld EUR to kwota minimalna; jest zdania, że jedyną alternatywą dla kompensacji braku ponownego użycia środków powracających do EBI byłoby uruchomienie instrumentu elastyczności przewidzianego w

porozumieniu międzyinstytucjonalnym;

13. podkreśla, że lepsza koordynacja prac pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi, a także pomiędzy państwami członkowskimi a UE w zakresie oferowania pomocy krajom ościennym to podstawowy warunek skutecznej i spójnej pomocy europejskiej; wzywa państwa członkowskie, aby okazały rzeczywistą gotowość do dostosowania swych interesów narodowych do europejskiej polityki sąsiedztwa z korzyścią dla krajów partnerskich;
14. mając na uwadze aktualne pałace potrzeby, szczególnie w sąsiedztwie południowym, wzywa Parlament Europejski i Radę do wypracowania szybkiego porozumienia w sprawie wniosku dotyczącego wzmocnienia instrumentu sąsiedztwa na lata 2012-2013; ponadto wzywa państwa członkowskie do natychmiastowego wypełnienia dwustronnych zobowiązań powziętych w ramach partnerstwa z południowym regionem Morza Śródziemnego oraz w ramach Partnerstwa Wschodniego;
15. odnotowuje propozycję stworzenia Europejskiego Funduszu na rzecz Demokracji; podkreśla, że nie zdefiniowano jeszcze jego ram, nie doprecyzowano szczegółów oraz nie podjęto decyzji o finansowaniu i ostrzega, że nie powinien on zazębiać się z istniejącymi już instrumentami oraz powielać prowadzonych w ich ramach działań; wyraża zaniepokojenie faktem, że fundusz ten miałby być częściowo lub w całości finansowany z funduszy nie pochodzących z budżetu UE i potwierdza, że władza budżetowa miałaby prawo do nadzorowania i kontroli wydatków w jego ramach; domaga się w związku z tym wyjaśnień Komisji i Rady w tej kwestii;

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	7.11.2011
Wynik głosowania końcowego	+: 25 -: 2 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Marta Andreasen, Francesca Balzani, Reimer Böge, Lajos Bokros, Isabelle Durant, James Elles, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Carl Haglund, Lucas Hartong, Jutta Haug, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Vladimír Maňka, Barbara Matera, Nadezhda Neynsky, Dominique Riquet, László Surján, Derek Vaughan
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	François Alfonsi, Frédéric Daerden, Jürgen Klute, Georgios Stavrakakis
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Marisa Matias